

Family, friends and colleagues of **Semen Oblomei** remember him, in their own words:

--- Ukrainian version below ---

Sophia Hnizdovska (Ukrainian Leadership Academy):

"You were a freedom-loving person in the truest sense, although you would never called yourself that. You would prefer "hang gliding". But your every decision, every judgment and the tiniest choice, you wouldn't give to anyone. Everything had to pass through a filter of your free thoughts. And you were very kind. That sincere kindness that one can meet only in parables and legends".

Yana Bobrova (foundation Pelican live):

"It was quite cold with a heavy rain on April 2, 2021. Still, it didn't scare the group of our corporate volunteers who were persistent in their desire to leave a green footprint on the earth. Despite the difficult weather conditions, we were about to plant the trees and wanted to make these memories warm. We managed to do it.

"No one understood that we were seeing each other for the FIRST time. We have worked as people who are used to understand each other from the first sight. From your very first day at the Foundation, you became a pillar of strength for me, and I've been amazed of your steadiness."

Ganna Lobchenko (professor at the [University of Natural Resources and Environmental Science](#)):

"The price we pay to defend our independence and integrate the EU is extremely high. We have lost an amazing, far-sighted, and exemplary person – Semen Oblomei. We met when he decided to learn forestry, consciously and thoroughly understanding what this profession means to him. Being a first-year student, after the first talk I understand that he is a person who is not an average just-graduated schoolboy, he was a "student-teacher", because most of his questions became for me "home task" to think about one more time. He joined the Kyiv Forestry Students Association and immediately became an inspiring engine for others, forcing ideas of possible events. Being in the second year of university he managed to get selected for the International Forestry Fellowship Program in the USA, but covid pandemic prevented this opportunity. But Semen never stops, he reached Erasmus+ at SLU in Sweden, and being an open and catchy person one day he told me that he met Thomas Jansson – a kind and interesting person I met in 2018 there – and they became friends too. When such students select you to be a supervisor – it is a big honor, really. We agreed on his bachelor thesis on agroforestry because he wanted to contribute his time and knowledge in a demanded area and practically apply it in his future eco-garden. Once it was a chance to join a team of Pelican live and Shelterbelts of Life – he did it successfully and contributed to lots of projects."

Vladimir Vetrogradskiy (arborist- supervisor):

"Semen Oblomei and I met only last year. During this year, many pleasant things happened in our friendship. You have shown such a strong interest in my activities. I was impressed with how skillfully you assisted me on my first field trip to a critically injured tree.

You were going to teach me how to skate this year. And I was about to teach you the very basis of a difficult non-classical arborist work. This is what you wanted. You had such a great potential. One that I've only seen in three people in my life. We should have

gone to Lviv together this year to complete my patients together. You became someone who I could trust. You became someone who could help those in Ukraine who are silent."

Anna Oblomei (sister):

"He was always independent and responsible. Ever since childhood, he behaved in such a way that we laughingly called him "little adult man".

He did not go to serve in the military on the first day. The first week he tried to find a place for himself, as a volunteer or in the territorial forces. Although it was difficult to get into the forces, he, as always, found a solution. Then, he informed us that he had joined a team in the Svoboda Legion and they would go to the zero position.

He started with Irpin, then Rubizhne, and then Severodonetsk. As he was always serious and responsible, he had become in charge of ten people, and the last time we talked, he was in charge of 30 people.

I don't know how to describe our feelings to you, but every time he said, "There are my boys, I should go."

*****

Софія Гніздовська («Українська академія лідерства»):

«Ти був свободолюбивістю у найправдивішому сенсі слова цього, хоч ніколи б себе так не назвав. Радше обирав «дельтаплан». Але кожне рішення, кожне судження, кожен, нехай, крихітний вибір, ти не віддавав нікому. Й усе повинно було проплисти крізь фільтр твоїх вільних думок. А ще був добротою. Тією щирою, про яку лиш в притчах та легендах.»

Яна Боброва (фонд «Peli can live»):

«2 квітня 2021 року було достатньо холодно та лила потужна злива, але це не злякало нашу корпоративну команду волонтерів, вони були стійкими в своєму бажанні залишити зелений слід на землі. Не дивлячись на непрості погодні умови, хотілося, щоб саджання дерев запам'яталося теплими спогадами. Так і вийшло. Ніхто не зрозумів, що ми ВПЕРШЕ в житті бачимося, ми працювали, як люди, що звикли розуміти один одного з першого погляду. З того самого першого твого дня в Фонді ти став надійною опорою, і мене дивувало, як стійко ти тримаєшся».
Ганна Лобченко (викладачка в Університеті біоресурсів і природокористування):
«Ціна, яку ми платимо за захист незалежності та інтеграцію в ЄС, надзвичайно висока. У ці дні ми втратили дивовижну, далекоглядну та взірцеву людину – Семена Обломея. Ми зустрілися на тій його сторінці життя, коли він вирішив навчатися лісництву, свідомо і досконально розуміючи, що для нього це професія. Будучи першокурсником, після першої розмови з ним я зрозуміла, що це не звичайний школяр, який щойно закінчив школу, він був «студентом-педагогом», тому що більшість його питань ставали для мене домашнім завданням, над якими я мала подумати ще. Він приєднався до Асоціації студентів-лісників Києва і одразу став натхненником і двигуном для інших, пропонуючи ідеї можливих подій. Будучи на другому курсі університету, він зумів пройти відбір на Міжнародну програму стипендій лісівництва в США, але пандемія ковіду завадила цій можливості. Проте Семен ніколи не зупинявся, він здобув Erasmus+ в університеті у Швеції, і, будучи

відкритою та помітною людиною, одного дня він розповів мені, що зустрів Томаса Янссона – добру та цікаву людину, якого я зустріла там у 2018 році, – і вони також стали друзями. Коли такі студенти обирають тебе керівником – це справді велика честь. Ми погодилися щодо його бакалаврської роботи з агролісомеліорації, тому що він хотів присвятити свій час і знання цій сфері та практично застосовувати їх у своєму майбутньому еко-саду. Одного разу йому випала нагода приєднатися до команди *Peli can live* та Лісосмуги Життя – він успішно з цим впорався та зробив свій внесок у багато проектів.»

Володимир Ветроградський (вчитель з арбористики):

«Ми з Семеном Обломеєм познайомились в реальності лише в минулому році. За цей рік багато чого приємного сталося в нашій дружбі. Ти проявив такий потужний інтерес до моєї діяльності, який ніхто не прояв до тебе. Я був захоплений тим, як ти вправно допомагав мені на першому робочому виїзді до критично постраждалого дерева.

Ти мав мене навчити в цьому році розсікати на скейті. А я тебе основним азам в нелегкій неklasичній арбористичній праці. Цього ти хотів найбільше і в тобі був такий потенціал, якого я зустрічав лише у трьох за своє життя. Ми мали б поїхати цього року до Львова, щоб разом завершити моїх пацієнтів. Я чітко знав, що ти впораєшся з найскладнішим. Що мало кому під силу насправді. Ти був тим, кому я міг довірити досить складні процеси, і в тебе був би результат. Стати моїм колегою, щоб разом допомагати по Україні тим, хто мовчить про своє.»

Анна Обломей (сестра):

«Він завжди був самостійним і відповідальним. Ще з дитинства поводив себе так, що ми сміючись називали його не хлопчиком, а «маленьким чоловіком».

Він пішов служити не в перший день. Перший тиждень він намагався знайти собі місце, як волонтер або в ТрО. І хоч в ТрО потрапити було складно, він, як завжди, знайшов рішення. Потім поставив нас перед фактом, що він з легіоном «Свобода», у нього є його хлопці і вони поїдуть на нульовку.

Він починав з Ірпіня, потім було Рубіжне, а потім Северодонецьк. Так як він завжди серйозний і відповідальний, його поставили головним над десяткою, але коли розмовляли про востаннє, він виводив 30 людей.

Я не знаю, як описати вам наші хвилювання, але кожного разу він казав: «Там мої хлопці, я не можу інакше.»